

det mig, at det vilde være lidet rigtigt at fremsætte det for Rigsdagen, som det forelaa, da det kunde forudses, at der inden længe vilde fremkomme fra Regeringens Side Lovforslag om Forandring i de kommunale Forhold i selve Moderlandet, og det da forekom mig, at det vilde være meget besynderligt og meget uhensigtsmæssigt, om man for en enkelt Kommune, selv om den er fjerntliggende, vilde søge at indføre Lovregler, som kunde ventes snart at blive forældede. Jeg lod derfor Lovforslaget omarbejde og forelagde et nyt for Lagtinget i Aaret 1902.

De Punkter, hvori dette Lovforslag adskilte sig fra de tidligere og derved ogsaa kom til at adskille sig fra de Regler, som vare gældende i de danske Købstæder, vare for det første, at Kommunalbestyrelsen skulde vælge sin egen Formand. Forholdet er nu det, at Landfogeden paa Færøerne tillige er Formand i Thorshavns Kommunalbestyrelse, og foruden hvad der i Almindelighed kan siges om det beføjede i, at en Kommunalbestyrelse selv vælger sin Formand, forekommer det mig, at der i dette Tilfælde tillige kunde fremføres det meget væsentlige Moment, at Landfogeden, naar han ansættes paa Færøerne — saaledes har det, saa vidt jeg ved, været i de allerfleste Tilfælde — kom op til Færøerne uden nogen Sinde tidligere at have sat sin Fod paa færøsk Grund og aldeles ubekendt med de særegne færøske Forhold. Der er noget besynderligt i, at en saadan med Forholdene vildfremmed Mand uden videre skal være Formand for Kommunalbestyrelsen. Noget ganske andet er det naturligvis, hvis Skatteborgerne i Thorshavn ville vælge ham til Medlem af Kommunalbestyrelsen, og denne saa finder, at han er en saa fremragende Dygtighed, at den bør vælge ham til Formand. Dernæst afviger Forslaget fra det tidligere Forslag deri, at det medfører Valget ogsaa for de Kvinder, som betale Skat, og at den foreslaaede Census er strøgen. Endvidere indførte det Forholdstalsvalg og hemmelig Afstemning.

Dette Lovforslag blev vedtaget af Lagtinget enstemmigt med 18 Stemmer i et Møde, hvor 2 af Lagtingets 20 Medlemmer vare fraværende. Derefter har jeg forelagt Lovforslaget for det høje Landsting, men der har man stillet sig paa det Standpunkt, at man ogsaa der er gaaet ud fra, at det kun vilde være et Tidsspørgsmaal, hvornaar der vil fremkomme Forslag om en ændret Styrelse af de andre Kommuner, og man har derfor ikke villet tage det foreliggende Spørgsmaals Enkelt-

heder op til Behandling, idet man ikke vilde forhandle om, hvorvidt disse ny Ting, der her bleve foreslaaede i den kommunale Styrelse i Thorshavn, vare rigtige i sig selv eller ikke. Man foretrak i Landstinget at holde sig til det Forslag, som Lagtinget i 1901 havde vedtaget, og hvorved Styrelsen af Thorshavn vilde blive bragt i det væsentlige paa Højde med den Styrelse, der nu findes i de danske Købstæder. Jeg har forgæves i det andet Ting søgt at faa at vide, hvilke Indvendinger man havde mod de forskellige ny Bestemmelser, som jeg foreslog at optage i Forslaget, men det har ikke været muligt at komme ind paa en Forhandling herom.

Lovforslaget foreligger altsaa nu her i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Landstinget, men jeg maa anbefale at føre det tilbage til den Skikkelse, hvori det blev forelagt fra Regeringens Haand. Ganske vist har jeg ikke noget Haab om, at det skulde lykkes i indeværende Samling at faa dette Forslag ophøjet til Lov, men jeg haaber at der, naar vi mødes igen til Efteraaret og Lovforslaget paa ny kommer til at foreligge, ved Forelæggelse af andre Forslag kommer en saadan Situation, at ikke blot dette Ting, men ogsaa det andet Ting vil optage en virkelige Diskussion om Lovforslagets enkelte Bestemmelser.

Anders Nielsen: Efter at den højtærede Justitsminister nu har givet os et Referat af Lovforslagets Forhistorie, og under Hensyn til det sene Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, hvori vi befinde os, turde der ikke være særlig Anledning til fra Tingets Flertals Side at dvæle ved Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag. Jeg finder derfor kun Anledning til at udtale min og mine Partifællers Paaskønnelse af og Glæde over det Princip, som er nedlagt i det Forslag, som oprindeligt blev forelagt i Landstinget, idet jeg tager det som et Fingerpeg for den Retning, hvori det Spørgsmaal skal løses, som vi vente paa, og som vi nu have den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser for vil fremkomme i den Rigsdagssamling, som kommer efter denne. Idet jeg udtaler dette, skal jeg blot sige, at naar den højtærede Justitsminister nu appellerer til Folketinget om Bistand til at føre det foreliggende Forslag tilbage til den Skikkelse eller tilnærmelsesvis den Skikkelse, som det havde, da det blev forelagt Landstinget, kan den højtærede Justitsminister være forvisset om, at denne Bistand ikke vil udeblive.